

Vážený pan
Ing. Jiří Horecký, Ph.D. MBA,
prezident
Unie zaměstnavatelských svazů ČR
Na Pankráci 1618/30
140 00 Praha 4

Váš dopis značky	ze dne	Naše č.j.	Vyřizuje	V Praze dne
	22. ledna	MPSV-2018/17611-	Mgr. Alena Solilová	9. února 2018
	2018	523/1		

Věc: Odpověď na dotaz - právo na stávkou

K Vašemu dotazu sděluje Ministerstvo práce a sociálních věcí toto stanovisko:

Právo na stávkou bez dalšího nepřísluší osobám vymezeným v čl. 27 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, tj. soudcům, prokurátorům, příslušníkům ozbrojených sil a příslušníkům bezpečnostních sborů; dále osobám vymezeným v § 20 písm. h) a i) zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o kolektivním vyjednávání“), tj. zaměstnancům při obsluze zařízení jaderných elektráren, zařízení se štěpným materiálem a zařízení ropovodů nebo plynovodů a dále zaměstnancům při řízení a zabezpečování letového provozu a dalším osobám dle ustanovení příslušných speciálních zákonů (např. podle § 82 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, nepřísluší právo vykonávat stávkou představenému). Výše uvedeným osobám je zakázáno stávkovat.

Nezákonná je stávkou osob uvedených v předchozím odstavci (kdykoli), ale i stávkou dalších okruhů osob za určitých okolností nebo blíže neurčeného okruhu osob při nesplnění podmínek stanovených zákonem o kolektivním vyjednávání nebo za určitých situací. Uvedené případy jsou zakotveny v § 20 písm. a) až g), j) a k) zákona o kolektivním vyjednávání. Nezákonná tedy může být i stávkou zaměstnanců na pracovišti, kde není zakázáno stávkovat.

Vyloučení či omezení práva na stávku na určitých pracovištích, u určitých skupin osob nebo za určitých okolností je dáno zejména zájmem na řádném výkonu činností, které jsou potřebné pro chod státu. Tento zájem je dán i u skupiny osob podle § 20 písm. g), jejíž součástí jsou i zaměstnanci poskytovatelů lůžkových zdravotních služeb.

Zaměstnanci poskytovatelů lůžkových zdravotních služeb mohou stávkovat za podmínek stanovených v § 20 písm. g) zákona o kolektivním vyjednávání. Právo na stávku zaměstnanců zdravotnických zařízení nebo zařízení sociální péče je zákonem pouze omezeno. V průběhu stávky jsou tedy povinni zajistit, aby nedošlo k ohrožení života nebo zdraví občanů. V případě, že by zaměstnanci poskytovatele lůžkových zdravotních služeb stávkovali, jsou povinni zajistit např. poskytování první pomoci, neodkladné operace či jinou neodkladnou lékařskou péči, péči o ležící pacienty, kteří jsou odkázáni na jejich pomoc. Někteří zaměstnanci tak budou muset po určitý čas zajistit službu na určitém pracovišti nebo zvolit spíše symbolickou formu stávky v rovině svobody projevu, kdy dávají najevo sympatie se skutečně stávkujícími. V případě, že by v průběhu stávky podmínky stanovené zákonem o kolektivním vyjednávání zaměstnanci poskytovatelů lůžkových zdravotních služeb nesplnili, jednalo by se o nezákonnou stávku. **Právo na stávku u těchto zaměstnanců však není vyloučeno, ale pouze omezeno, tedy nepatří mezi zaměstnance pracující na pracovišti, kde je zakázáno stávkovat.**

Závěrem upozorňujeme, že Ministerstvo práce a sociálních věcí není oprávněno podávat závazné výklady pracovněprávních předpisů ani právně závazně posuzovat individuální pracovněprávní vztahy. Ministerstvo nemůže ani posuzovat charakter konkrétních pracovišť a nevylučuje, že mohou existovat jednotlivá pracoviště, kde realizovat právo na stávku opravdu nelze. S právními následky pro strany sporu může v pracovněprávních vztazích rozhodovat pouze soud.

Mgr. Dana Roučková v. r.
ředitelka odboru pracovněprávní legislativy